

Srpen 2016

JEVANSKÝ ZPRAVODAJ

**REPORTÁŽ Z ČERNOKOSTELECKÉHO
PAĎOURA NA STR. 10**

FOTO: ZDROJ SVOBODA.INFO

SLOVO STAROSTY

Vážení občané, s radostí vám oznamuji, že práce na mostku jsou ukončeny! Shledali jsme, že objízdná trasa nebyla nikterak zásadně poničena, tedy vše proběhlo bez újmy.

Dále vás chci informovat o tom, že 12. 9. 2016

začnou práce na ulici Na Dubince a části ulice Ve Smrčinách. Bud'te na to, prosím, připraveni! Práce by měly být ukončeny do 11.11.2016. Vzhledem k pokládce nového asfaltu a výkopům pravděpodobně nebude možné tak snadno a kdykoli zajet na vlastní pozemky. To nejnutnější (dřevo, uhlí atd.) si, prosím, zajistíte včas. Již jsme na to upozorňovali na zasedáních č. 8/2016 a 9/2016. Konkrétní situace můžete řešit na místě s paní Červenkovou, která je technickým dozorem stavby a bude denně na stavbě přítomna. Více se o schválené dotaci a částkách, které bude platit obec, dočtete v zápisech ze zasedání, které najdete na www.obecjevany.cz v záložkách úřad /zastupitelstvo/zápisy ze zasedání.

Považuji za důležité poděkovat tímto zastupitelce Ing. Rašovské za práci, kterou odvedla při získání těchto dotací, a za veškerý čas, který tomuto věnovala. Návrhů znaků naší obce se nám sešlo několik.

Představa o tom, který vybrat jako nejlepší a který bychom chtěli do budoucna užívat, se různí. Proto po oslovení všech tvůrců a s jejich souhlasem vyvěsíme na webových stránkách obce znaky pod čísly a necháme vás hlasovat. Tři nejlepší bychom dali k posouzení heraldikům.

Plány pro konec léta a podzim: na přelomu září/říjen opravíme autobusovou zastávku / čekárnu směrem na Prahu u obchodu. Opět jsou vypsány výzvy na dotace na opravu komunikací, budeme o ně žádat a pokusíme se je získat. Dále je v plánu zámková dlažba na zastávku U statku, včetně chodníku k mostu, a na Černokostelecké.

Zahájili jsme práci na evidenci hřbitova. Je nutné znát všechny opatrovníky hrobů, mít na ně kontakty, vědět, kdo je kde pochován. V případě zjištěných nejasností se na vašem hrobě objeví cedulka se žádostí o sdělení informací na OÚ.

Několik let úspěšně probíhá čištění Jevanského potoka, k němuž jsme se letos poprvé s nadšením připojili i my. Inspirováni jedním z našich spoluobčanů bychom rádi zbavili nepořádku také naše Jevany. Akci v obci plánujeme na některý ze zářijových nebo říjnových víkendů, přesný termín oznámíme na stránkách obce, ve vývěskové skřínce u prodejny a infolinkou.

Na závěr bych chtěl informovat všechny o dvou nových hnízdech s kontejnery na tříděný odpad. První z nich je v Lesní ulici u Chatáku a druhé na rozcestí Penčická/ Zahradní. Budu se opakovat, ale z neustále plných kontejnerů jsme usoudili, že občané opravdu řádně třídí, a za to bych chtěl všem poděkovat!

Přeji hezké dny

Jan Stejskal, starosta

ZE ZASTUPITELSTVA

Na zasedání zastupitelstva č. 7/2016 byla schválena darovací smlouva na pozemek p. č. 6/2 – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 2 m². Jedná se o pozemek pod naší hasičárnou. Tímto děkujeme za dar panu Beranovi, který nám umožní po několika desítkách let hasičárnu zkolaudovat.

Zastupitelstvo obce schválilo zpracování Provozního řádu ČOV a kanalizačního řádu ČOV Jevany společností VODA CZ, který naleznete k prostudování na www.obecjevany.cz.

Na zasedání zastupitelstva č. 8/2016 byla schválena oprava elektroinstalace ČOV, kterou provede společnost VODA CZ. Pro vývoz fekálií na ČOV je nyní stanovena zkušební otevírací doba, a to pondělí 8-12, středa 14-18 a sobota 8-12. V případě nutnosti kontaktujte p. Nováka, 702-394-179. Je nutno kontrolovat, co a odkud vývozci vozí na ČOV, jelikož to je největší úskalí správného chodu.

Na zasedání zastupitelstva č. 9/2016 bylo schváleno zadání veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „Oprava místní komunikace – ulice Na Dubince“ společností Gestav spol. s r.o., za nabídnutou cenu 740 559,50,- Kč bez DPH a 896 077,- Kč vč. DPH.

Zastupitelstvo obce schválilo zadání veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „Oprava místní komunikace – ulice mezi Družstevní a Ve Smrčinách“ společností Gestav spol. s r.o., za nabídnutou cenu 507 839,80,- Kč bez DPH a 614 486,- Kč vč. DPH.

Zastupitelstvo obce schválilo novou vyhlášku pod č. 04/2016 a tím se zrušuje vyhláška č. 1/2016 a č. 1/2001.

Zastupitelstvo obce schválilo vystoupení obce Jevany z DSO Mikroregion Černokostecko.

Obecní úřad

JEVANSKÁ INFOLINKA

MÁME 308 UŽIVATELŮ!
PŘIDEJ SE I TY, POŠLI SMS: JI
NA TEL. ČÍSLO 778 06 60 70

J.Z. vydává obec Jevany, Černokostecká 49, 281 66 IČO 00235423, tel. 321 678 177. Registrováno na MK ČR E 19929. email: jevany.zpravodaj@seznam.cz
Šéfredaktorka M. Homolová, R.R. Pačes R., Palička J., Jachek P.,
Náklad 500 Ks, UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO č. je 10.11.2016
NEPODEPSANÉ PŘÍSPĚVKY SE NEOTISKUJÍ
Za obsah článků odpovídají jejich autoři.

ČISTIČKA ODPADNÍCH VOD JEVANY

Vážení občané Jevan, chtěli bychom vás informovat o stavu a vývoji naší obecní čističky odpadních vod. Toto téma se již objevilo v minulém Jevanském zpravodaji a jak všichni jistě tušíte, kausa „čistička odpadních vod“, „dále jen ČOV“, zůstává v naší obci další z velmi nepříjemných a dá se říci zanedbaných věcí.

Máme-li velice lapidárně vyjádřit fungování naší ČOV, je to asi jako když vdechnete knoflík a dýcháte jen prostřednictvím dírek v něm.

Na každém zasedání zastupitelstva se řeší něco, co je nutné na ČOV opravit, změnit nebo dodělat. My navrhuje ČOV opravit, zmodernizovat, zefektivnit její provoz a opozice věci brzdí.

V tomto případě je potřeba i malá osvěta a neustále opakovat, co do ČOV patří a co ne! Vzhledem k tomu, že se jedná o velkou strojovnu, jakékoli pochybení nás následně stojí spoustu peněz.

Nutno podotknout, že naše ČOV byla vystavěna před asi dvaceti lety a doposud se nějak udržovala. Nikdo se ale nezajímal o její efektivní provoz, kolik stojí pravidelná údržba, jak se likvidují kaly, jaká je ekonomika provozu kanalizace a jak funguje efektivní provozování kanalizace. Jelikož nikdo nepasportoval kanalizaci (jinde je běžné, že mají pasport v digitální podobě a také zmapované trasy), poruchu na přečerpávacích stanicích se obvykle dozvídáme až při havárii. Proto je nutné dělat opatření pro bezproblémový chod celé infrastruktury kanalizace a i do budoucna předejít těmto komplikacím. Bohužel naše ČOV je naddimenzována na větší část EO, tudíž nejsme schopni provést intenzifikaci ČOV, na kterou bychom dostali dotaci, a tak musíme kalkulovat s částečným opotřebením zařízení ve stočném.

Pokud začneme legislativou, je třeba občany informovat, že obec musí mít pro provoz ČOV oprávnění a odpovědného zástupce. Tento stav jsme po zhruba dvaceti letech narovnali.

Současně je povinnost mít kanalizační a provozní řád (naleznete na www.obcejevany.cz), který je platný na dobu neurčitou, avšak v souladu se zákonem by se měl nejméně jednou za 2 roky aktualizovat nebo pořídit nový, a provozní řád aktualizovat či obnovit jednou za 5 let, pokud nám Vodoprávní úřad neomezí platnost. Oba řády nás stály cca 30 000,- Kč. Dále je nutné mít vyhlášku na stočné (viz. č. 3/2016) a zodpovědného člověka, který je ochotný a schopný se o celý provoz starat.

Po zjištění, že naše ČOV je v havarijním stavu a její funkčnost je omezena, jsme museli jednat: na začátku jsme byli nuceni vyměnit celou aeraci, která vykazovala nerovnoměrný rozvod vzduchu a samotná aerace byla neúměrně zanesená. Po celé aerobní nádrži se vyměnily elementy s nerezovými svody. I tyto byly částečně vyhnílé, značně zkorodované a byly na ně namotány předměty neidentifikovatelného původu tak, že nádrží již neprostupoval vzduch. Toto nás stálo 220 000,- Kč (odtud přirovnání ke „knoflíku“). Dále jsme s hrůzou zjistili, že minulé vedení obce asi zapomnělo nebo se tím nechťelo zdržovat, požádat o sníženou sazbu za elektřinu. Vstoupili jsme proto do jednání se společností ČEZ ohledně tarifu na noční proud (připomeňme si, že za spotřebu el. energie jsme platili kolem 550 000,- Kč/ročně).

Dále jsme zjistili, že dmychadla, jejichž cena je cca 130 000,- Kč a jsou na hranici životnosti, pracují 24 hodin denně, a měla by pracovat zhruba 8 hodin. Z toho vyplývá, že se stroje velmi rychle opotřebovávají a energetická náročnost je vysoká. Vzhledem k tomu nám odešla i oxi sonda, která zajišťuje správný chod a provzdušňování. Její

oprava a oprava elektroinstalace nás stály cca 220 000,- Kč. Navíc se obojí opět o něco protáhlo.

Nyní máme novou oxi sondu, jejíž součástí je nadřazený řídicí systém včetně přenosu dat. Tím jsme dosáhli toho, že se veškeré hodnoty, nutné k vyhodnocení správného chodu, zaznamenávají do počítače umístěného v budově ČOV a na dálku je může sledovat a vyhodnocovat i servisní společnost VODA CZ service.

Dalším velkým úskalím jsou „fekálníci“, kteří se vůbec nezajímají, co a od koho do naší ČOV vyvezou. Jelikož občané, kteří jsou napojeni na kanalizaci, platí 25,- Kč/m³, stejná částka byla dodržena i u nemovitostí, které na systém kanalizace nejsou napojeny a jsou nuceny si své septiky nechat vyvážet. Pokud ale své jímky vyvezou jednou za rok, v septiku se vytvoří husté bahno, které po vypuštění do ČOV silně ohrožuje celý chod.

Do budoucna bychom rádi zavedli jakousi formu potvrzení, kterou budou dávat majitelé jevanských objektů „fekálníkoví“ a on je následně předloží ke kontrole na ČOV. V případě, že do fekálního vozu načerpá „něco“, co do ČOV nesmí přijít (nutno říci, že to ani nemusí vědět), bude obsluhou ČOV odmítnut a nucen vyvézt své auto jako „zahuštěné odpadní vody“ dále jen ZOV, kde se cena za 1 m³ pohybuje okolo 800,- Kč. Cena vývozu se tak velmi zvýší. I z tohoto důvodu byly stanoveny otevírací hodiny na ČOV pro vývoz. Zatím se jedná o zkušební provoz a otevírací doba může být do budoucna upravena.

Předpokládáme, že po nutných opravách, které na ČOV probíhají již několik měsíců, budou stroje pracovat, jak mají, dosáhneme tarifu nočního proudu a výrazně tak snížíme nesmyslně vysoké náklady, které nám silně zasahují do rozpočtu.

Další nezbytností jsou zodpovědní uživatelé! Proto vás znovu žádáme, prosím, hlídejte pečlivě, co do WC a výlevků vhodíte! Vše, co tam nepatří, zásadně poškozuje mechanismus ČOV a naši pracovníci jsou nuceni z přečerpávacích jímek vytahovat čerpadla, která jsou zaseklá a zanesená nevhodnými předměty (např. hygienickými potřebami, vlasy, plenami, vlhčenými ubrousky aj.).

Zajímejte se, jelikož váš nezáměr ničí náš společný majetek, do kterého investujeme společné finance. Za ně bychom jako obec mohli pořídit pro občany něco smysluplného, např. nové ulice, chodníky aj. V případě, že se náklady na ČOV do budoucna nesníží, mohlo by dojít i ke zvýšení ceny stočného.

Budeme se pro rok 2017 snažit vyvarovat investic havarijních a plánovat investice dopředu, aby se dalo předejít nečekaným situacím a věnovat se příjemnějším věcem, nežli neustále řešit kanalizaci.

Je si třeba uvědomit, jakým pohodlím i finanční úsporou disponují ti, kteří jsou na kanalizaci připojeni. V současné době se zabýváme možností revize projektu na pokračování výstavby kanalizačního systému tak, aby se na něj mohla připojit lesní část směrem k Vyžlovce.

V první řadě potřebujeme aktualizovat již zastaralý projekt na tuto etapu a také se již zajímáme o možnost získání vypsáných dotací.

Petr Jelínek, Václav Svoboda, Tereza Vágnerová

Vážený pane starosto, vážená paní Vágnerová,

v nedávné době vyšel v Jevanském zpravodaji článek „Tříděný odpad za rok 2015 v číslech“.

Po přečtení vámi popisované problematiky z oblasti nakládání s odpady jsme se obratem telefonicky spojili s p. Vágnerovou, abychom si vyjasnili, zda naše společnost pochybila a jakou nápravu v případě oprávněné reklamace je třeba bez prodlení vykonat.

Velmi nás překvapilo, že paní Vágnerová nevnímá pochybení v činnosti a službách naší společnosti, jako spíše v zavedeném systému nakládání s odpady ve vaší obci. To však nekoresponduje s vyzněním zmíněného článku. Dle našeho názoru musí totiž čtenář tohoto článku dospět k závěru, že nepřímo došlo k nepříjemnému obohacení naší společnosti, a to na úkor vaší obce.

Tímto bychom rádi sdělili, a to pověřeným zástupcům vaší obce z řad zastupitelů, stejně jako jednotlivým občanům, že jsme připraveni osobně o této problematice jednat. A pokud se ukáže chyba na straně společnosti FCC, okamžitě zjednat nápravu ve službách, které poskytujeme, a případně jednat o vrácení vypočtených finančních částek.

K problematice svozu TKO a hlavně svozu tzv. „separace“ mně dovozte pár odborných poznámek z pohledu člověka s více než dvacetiletou praxí v tomto oboru.

Tzv. pytlový svaz vytříděných komodit, (jako je zejména papír, plast, Tetra Pack a jiné) naše firma doporučuje obcím spíše jako doplňkový program - a to ke stacionárnímu svozu (svoz z vytříděných separačních nádob). Pytlový sběr vychází v přepočtu na jeden kg vytříděné složky daleko draž, než stacionární nádobový svaz druhotných surovin.

Důvodem je zejména samotná cena PE pytle, která se dle tloušťky a tedy kvality daného pytle pohybuje mezi 4,5 Kč/ks až 5,5 Kč/ks. Samotný PE pytel má v porovnání s běžnými stacionárními nádobami nízký objem, který je udáván v rozmezí 60 až 80 litrů na ks. Investice do samotných separačních, barevně odlišených pytlů je nenávratná. Samotný PE pytel pak končí na třídící lince spolu s vlastním obsahem a již se nedá opětovně využít. Svozová společnost, která provádí svaz pytlové separace, má danou obcí určený svozový den a je povinna projet kompletně celou trasu. Bez ohledu na to, zda občané svůj separační pytel vystavili před vchod či nikoli.

Osobně mě na případu, který popisuje paní Vágnerová, překvapila ta skutečnost, že nebyla ve spolupráci s naší společností cena rozdělena na pouhý nákup požadovaných pytlů a dále na cenu za skutečně odvezené množství daných separačních pytlů. Takto nastavený systém pro pytlovou separaci zaručuje platbu za prokazatelně svezené množství. Ve zprávě paní Vágnerová správně uvádí velmi nízkou výtežnost separovaných komodit přepočtenou na jednu osobu obce Jevany. V souvislosti s touto skutečností je třeba upozornit na to, že dle nově se tvořící legislativy v odpadovém hospodářství by vaše obec takto vykazovanou váhovou bilancí ztratila možnost získat zákonem stanovené výhodnější podmínky při stanovení poplatků za odstraňování vlastního TKO.

Závěrem: Vážený pane starosto, vážená paní Vágnerová, v případě, že vám naše společnost způsobila jakoukoli újmu, budeme rádi, pokud ji budeme moci neprodleně napravit. Osobně bych doporučil konzultaci s naším předním odborníkem pro danou oblast, panem Vyksalem, a to na téma, jak nejlépe nastavit systém svozu, který by vám zajistil optimalizaci nákladů spojených se svozem TKO a separačních odpadů.

S účtou Ing. Libor Luňáček
regionální vedoucí pro obchod Praha a střední Čechy
FCC Česká republika, s.r.o.

Léto je pomalu za námi, ale já vzpomenu na jaro, kdy proběhl zápis dětí do mateřské školy na školní rok 2016 – 2017. Během zápisu bylo přijato 25 žádostí o přijetí a všem uchazečům bylo vyhověno. Kapacita školy pro nový školní rok je plně vyčerpaná. Během května a června jsme již další přihlášky museli odmítat. Velice nás těší zájem rodičů i z okolních obcí o naši školu. Někteří z nich vybírají pro své děti školu ne jen podle dostupnosti, ale především řeší kvalitu vzdělávání.

Musím podotknout, že právě kvalitu u nás naleznou. Přesvědčilo nás o tom květnové šetření České školní inspekce, které vyhodnotilo naši práci, výborně sestavený a plněný školní vzdělávací program, pedagogickou práci na vysoké úrovni a ekonomické nakládání s finančními prostředky, což nás řadí do skupiny mezi vysoce hodnocené školy. Toto zjištění nás ovšem zavazuje v naší práci pokračovat a hlavně neusnout na vavřínech.

Na konci školního roku jsme se rozloučili s 24 předškoláky na Zahradní slavnosti. Atmosféra byla úžasná, radost, smích, veselí i nějaká slzička dojetí se objevila. Doufáme, že všechny děti 1. září vykočily pravou nohou a úspěchy ve škole budou zaručené.

Radka Dandová

ukázka prací dětí z MŠ

Úryvky ze Skautského občasníku

S rostoucím počtem členů střediska Datel v Kostelci n.Č.l. přibývá i aktivit, kterým se jeho členové věnují. Novinkou tohoto roku je i „Skautský občasník“, v němž se objevují články psané skauty – dětmi přibližně v rozmezí 10-15 let. Pro Jevanský zpravodaj jsem vybrala články, které se přímo týkají Jevan. Např. celorepublikového kola ZVaSu se v září zúčastní hned trojice jevanských skautů - Kuba Ježek Ferus, Adam Delfín Kočí a Janek Lišák Kužel. Doufám, že se k nám připojíte a budete jim také držet palce.

Michaela Kuželová

16. 4. 2016 Okresní kolo ZVaSu

Závod vličat a světlušek. Tento závod se odehrával v Červených Pečkách. Bylo to okresní kolo závodu vličat a světlušek. Na začátku závodu oznámili, že do krajského kola závodu postoupí 1. 2. 3. a 4. místo vličat i světlušek. Závod probíhal bez problémů a počasí nám přálo. Bylo tam asi 15 stanovišť, kde se plnily různé disciplíny.

pokrač. str. 5

Úryvky ze Skautského občasníku

dokonč. ze str. 4 Na konci závodu se odevzdávaly kartičky s body z různých stanovišť. Pak se čekalo na vyhlášení vítězů. A naše středisko dopadlo takto: Modrá vlčata se umístila na 11. místě, zelená vlčata se umístila na 1. místě, žluté světlušky se umístily na 3. místě a zelené světlušky se umístily na 2. místě. Takže tři šestky ze čtyř postoupily do krajského kola.

Anika Hrnčířová (Slamák)

17. 4. 2016 Otvírání studánek

V sobotu 17. 4. pořádalo kostelecké středisko Datel otvírání studánek v Jevanech. Pro návštěvníky bylo připraveno 7 stanovišť. Byla jsem lesní skřítek na jednom z nich ještě s kamarádkou. Na každém ze stanovišť byl zašifrovaný kousek básničky, který si měli ti, co přišli, zapamatovat nebo napsat. Na konci trasy čekala víla, které to přefíkaly, a pak je víla odměnila jablkem a perníčkem, pokud si to zapamatovali správně. Bohužel kvůli špatnému počasí přišlo pár lidí z našeho střediska a někteří rodiče. I tak to bylo fajn a doufám, že další rok se víc lidí odváží do lesa, i když prší.

Tereza Martinková (Kopretina)

30. 6. 2016 Sedmikráska a Šedý bratřík

V našem středisku se poprvé udělovalo vyznamenání světlušce a vlčeti. Anika Hrnčířová (Slamák) obdržela Sedmikrásku a Jan Kužel (Lišák) Šedého bratříka. K předání došlo v kostele Jana Křtitele v Kostelci poslední červnový den za účasti členů našeho i dalších středisek, příznivců skautingu a rodinných příslušníků. To, že jsou tato vyznamenání pro děti velkou výzvou, můžete objevit na našich webových stránkách www.skaut-kostelec.cz, kde najdete podmínky, které musí děti splnit, aby tohoto cíle dosáhly. Velmi oběma vyznamenaným gratulujeme a věříme, že se tato skupinka v brzké době rozroste o další členy. Přejeme všem dobrý start do nového školního i skautského roku!

Tým vedoucích: Orel, Kvák, Katka, Martin, Michaela, Albi, Oida, Šakal, Jožin, Jiříčka a Borůvka, roveři Koumes a Ježek a rangers Bára a Žirafa

11. 6. 2016 Krajské kolo ZVAS

Krajské kolo závodu Vlčat a Světlušek proběhlo 11. 6. na louce v Dolánkách. Celkem se zúčastnilo 23 oddílů Světlušek a 22 oddílů Vlčat.

Po velkém nástupu všech účastníků jsme se rozešli do stanů a čekali jsme, až bude 10:56 a budeme moci vyrazit. První stanoviště nebylo moc obtížné. Stanoviště našeho střediska bylo druhé a mělo název Kůň zprava má přednost. Nejsložitější bylo Poraněné koleno, kde nám zbytečně strhli 3 body. Celkově bylo bodování dost tvrdé. Mě nejvíc bavilo vyrábění družinové vlajky a myslím, že se povedla. Když jsme dorazili zpět na louku, oddychla jsem si. Na zbývající družiny jsme čekali ještě pár hodin. Když přišla poslední družina, byl zase velký nástup a proběhlo vyhlášení výsledků. Naše umístění se mi líbilo, i když byl závod zdoluhavý. Dvě skupiny děvčat - Světlušek obsadily 4. a 5. místo. Kluci - Vlčata vyhráli! Postupují do celorepublikového kola a my všichni jim budeme držet pěsti! *

Tereza Martinková (Kopretina)

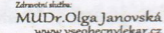
*Závod vlčat a světlušek je jediná soutěž, ve které se mohou porovnat znalosti a dovednosti družin v rámci organizace Junák - Český skaut. Je to junácký dvanáctiboj, který se navíc koná pouze každý druhý rok. Naše vlčata (chlapci) byla nejlepší ze 78 hlídek, které se účastnily základních kol. Z obdobného počtu divčích hlídek vyšly naše dvě divčí družiny na 4. a 5. místě.

8. ROČNÍK
Kozojedský fichtl 2016

podzimní vyjížďka jednou stopou na malých motocyklech
Sobota 10. září 2016
KOZOJEDY - u Sokolovny
12:00 - 13:30 přihlášení a zápis účastníků
14:00 START
STARTOVNÉ - 250 Kč - občerstvení v ceně
Možno zaplatit v pohostinství u Heřmanů
Informace na tel.: 604/235 642, 728 054 653 - možnost výběru startovního místa
Každý účastník po dojezdu obdrží Účastnický list
Vyhlašujeme kategorie:
1. PAŘEZ - Jawa 550, 555
2. MOPED - Stadion, Jawa
3. PIONÝR - Jawa 05, 20, 21, 23 - mustang
4. BABETTA - jednorychlostní
- dvourychlostní
5. ŽENY
Start budou mít povoleny pouze ORIGINALNÍ stroje bez úprav:
Karburátor, válec, výfuk...
Vyjíždka se koná za běžného provozu, proto jsou účastníci povinni dodržovat ustanovení Silničního zákona.
Děkujeme sponzorům:

Zároveň děkujeme:

Pro dnešní dvě osobnosti jsem žel už propásl březnové vydání, které by se hodilo více. Obě dvě se totiž narodily i zemřely v dubnu. Ivetě Bartošové by navíc v letošním dubnu bylo 50 let a od smrti Jiřího Kameníčka uplynulo let čtyřicet.

Iveta Bartošová

Narodila se 8. dubna 1966 v Čeladné a tragicky zemřela 29. dubna 2014 v Praze-Uhřetěvsi

Iveta Bartošová je opět jednou z jevanských osobností, které není potřeba nikterak zvláště představovat. Tuto populární umělkyni zná snad každý a pro mnohé byla po dlouhou dobu, dá se říci, idolem. Byla krásná a úspěšná, ať už jako zpěvačka, nebo i herečka a moderátorka. Obdržela řadu ocenění, například se třináctkrát umístila do třetího místa v TýTý a třikrát dokonce získala zlatého slavíka. Její život, umělecká kariéra i nešťastný konec byly mnohokrát přetřásány bulvárem.

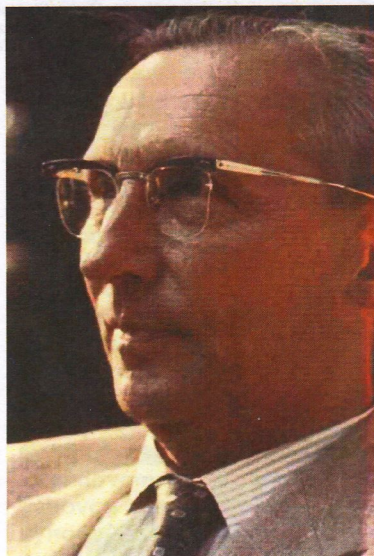
Do Jevan přišla jako partnerka Ladislava Štáidla v roce 1996 a žila tu pak několik let. Přestože byla milá a přátelská, Jevanáci jí přijímali trochu chladně. Měla v tom smyslu totiž jeden veliký hendikep, nahradila v obci všeobecně oblíbenou paní Áňu a mnozí jí to nemohli odpustit. Přesto i jí se dostaly Jevany pod kůži stejně hluboko jako mnohým jiným lidem, kteří objevili jejich jedinečnost a prožili tu hezké chvíle. Ráda sem zajížděla i poté, co se odstěhovala. Často jsme ji pak mohli po smrti Karla Svobody potkávat u jeho hrobu na Aldašíně, odkud je i přiložené foto.

Zdá se, že jevanské období bylo pro Ivetu Bartošovou tím nejkrásnějším, které v životě měla. Sama o svém vztahu k naší obci jednou napsala: „Podívala jsem se do Jevan a vrací se mi vzpomínky. Žila jsem tam dlouho, natočila většinu svých úspěšných desek, porodila syna. Vzpomínám, jak jsem s Artem jezdila, když byl v kočárku. Člověk se neubrání nostalgii ani troše toho smutku... Byla jsem hodně úspěšná a k tomu jsem se s radostí starala nejen o syna a muže, ale i o zahradu, tři psy... Byla jsem šťastná. Věřila jsem, že je to na celý život...“

Jiří Kameníček

Narodil se 1. dubna 1894 v Brně a zemřel 24. dubna 1976 v Torontu v Kanadě

Pocházel z brněnské intelektuální rodiny, jeho otec, prof. František Kameníček, byl přední historik a pedagog. Maminka Anna byla sestrou architekta Josefa Fanty, a právě přes Fantovy se Jiří i jeho starší bratr Jaromír dostali do Jevan. Jaromírův syn, malíř Petr a nyní i vnuk a pravnuček, stejného jména, vytvořili jevanskou větev rodu. Životní cesty Jiřího a jeho potomků byly ovšem komplikovanější.

Už jako gymnazista v Brně byl vynikající student, zejména v matematice a jazycích. Na vysoké škole skládal státnice už po druhém roce studia a absolvoval s vynikajícími výsledky. V roce 1914 se po studiu vydal na zkušenou do Anglie. Jaromír mu vyjednal tříměsíční stáž a otec ho na ni vybavil skromným kapesným. Nadšený z příjezdu a nových zážitků nesledoval politiku a nečetl noviny, takže ani netušil, že právě začala válka a on se ocitl v nepřátelské zemi, kde si najednou nemohl ani vyměnit rakouské peníze. Prohlášení, že je Čech a odpůrce monarchie, ho sice zachránilo od uvěznění, ale v internaci musel zůstat. Složitou cestou mu pak otec posílal velkou část svého platu, ze které se do Anglie dostalo tak tak na přežití. Jenže čínorodý Jiří se brzy rozkoukal, začal si vydělávat a ke konci války už měl v Londýně dílnu s 30 pracovníky.

Po návratu domů se oženil se svojí sestřenicí Barborou Fantovou a spolu s Jaromírem a švagrem Koudelou založil firmu. Koupili Jöckelovu fabriku v Praze na Vinohradské, kterou později i s pozemky prodali na výstavbu Československého rozhlasu a výrobu přenesli do nových prostor v Hostivaři. Tam Jiří po smrti Jaromíra a odchodu Koudely vybudoval proslavenou továrnu na obráběcí stroje. Díky dobrým nápadům konstruktérů, dobré organizaci i Kameníčkovým obchodním schopnostem firma před válkou velmi prosperovala. Jiří se stal úspěšným továrníkem a v Jevanech,

pod Fantovým domem, nechal postavit moderní vilu.

Za války, když musela továrna produkovat také pro Němce, zaměstnávala kolem tisíce lidí. Mnozí z nich byli také z Jevanska a někteří se tak vyhnuli totaleinsatzu. Prosperita a velikost firmy nad 500 zaměstnanců rozhodly o jejím znárodnění už v roce 1945. Paradoxně to pro Jiřího a jeho rodinu bylo výhodné, přišli sice o majetek, ale na rozdíl od majitelů znárodněných po roce 1948 je nezavřeli a mohli i svobodně vycestovat. Nejprve odešli do Bruselu a poté do Kanady, kde celá rodina přijala jméno Kelton. Jiří tam spolu se svým někdejší zaměstnancem Vladimírem Kavanem založil opět prosperující firmu Ramset Ltd. Ta vyvinula například systém nastřelování hřebíků. Z pražské firmy Kameníček se stal n.p. TOS Hostivař, který mohl původní majitel sledovat už jen z povzdálí. V roce 1960 se dozvěděl o najetí výroby nové moderní brusky, ve které poznal dílo svých konstruktérů z roku 1938. S úsměvem to prý komentoval: „Před válkou se plány nestihly realizovat a Němcům jsem je pak dát nechtěl. Vyndal jsem je až po válce a oni je našli až dnes“.

Grand Hotel Jevany v době 2. sv. války byl vybrán ke zřízení tábora pro německé děti z oblastí zasaženými spojeneckými nálety a zároveň sloužil jako místo velitelství táborů KLV posázavské oblasti, jehož byl součástí.

Tábor měl označení - KLV Lager 1 a v seznamech ještě Protektorátní číslo - Pro/43

Tábor v hotelu Grand byl tábor dívčí, měl kapacitu 280 míst pro děti a dalších 19 míst bylo určeno pro vedoucí tábora, učitele a vychovatele. Vedoucí tábora se jmenoval Elisabeth Neuhaus a všichni pocházeli z Německa.

Ostatní personál byli zaměstnanci hotelu, za něž plně zodpovídal jeho majitel. KLV tábory byly válečným opatřením Německé Říše, a proto každé provinění služebních pokynů pro provozovatele hotelu zaměstnanci, bylo přísně stíháno.

Nákup potravin měl na starosti provozovatel, avšak musel nakupovat ve velkoobchodech určenými svazy, které zboží dodávaly podle přednostního práva. Jen v nutných případech bylo dovoleno nakupovat v drobném prodeji. Například chleba do tábora v Grand Hotelu dodával mlynář a pekař František Chmelík z Černokostelecké pekárny. Spolu s Jevany dodával chléb ještě na Vojkov a do Hradce - hotelu Hačka. Na jednoho strážníka dostával provozovatel hotelu 1.40 Říšské Marky na jeden den.

NA TERASE GRAND HOTELU 1941

Přesné datum příjezdu prvních dívek nevíme, ale zcela jistě to bylo na přelomu dubna a května 1941. Pro dopravu dětí byly vypravovány zvláštní vlaky a v pozdější době války z důvodu přetížení železnice se začala využívat doprava lodní. První parník vyjel z Hamburгу směrem do Prahy. V případě Jevan byla použita železniční doprava přes Prahu do Říčan a z Říčan autobusy do Jevan.

V minulém čísle zpravodaje jsme vás informovali o tom, že v táborech panoval polovojenský řád a od toho se také odvíjel denní režim dívek. Vedení tábora sestavilo denní plán, který vždy začínal vztyčením vlajky, dále nástupem, hodinou zpěvu, politickou naukou, sportovní a pohybové hry v přírodě a stažení vlajky. Osobní volno dívky téměř neměly. Zatímco dopoledne se učily ve škole, tak jak byly zvyklé z domova, odpoledne je už čekala branná výchova, střelba ze vzduchovky, pochodová cvičení, základy první pomoci atd. a to vše za dohledu vychovatelek - členek svazu německých dívek (BDM). Ty měly za úkol dívky dobře vycvičit, ale hlavně je přesvědčit, aby vstoupily do jejich organizace. To bylo možné už od 14 let.

VZTYČENÍ VLAJKY V JEVANECH 1941

V táborech panovala přísná disciplína. Probíhaly pravidelné kontroly uklizených pokojů, skříněk, čistota bot a oblečení a samozřejmě se kontrolovala osobní hygiena. V případě nedostatků docházelo ze strany vedoucích k trestům v podobě vyházení všech věcí z pokoje, nebo k zákazu vycházení. K dalším trestům patřil trestný úklid latrín, pomocné práce v kuchyni, nebo v prádelně. Zvláštní důraz se kladl na nošení a čistotu uniform, které děvčata nosila.

DÍVKY PŘED HOTELEM 1941

Hotel pro potřeby KLV táborů neměl dlouhého trvání, poslední dívky odjely z Jevan v létě 1943, kdy na žádost Hauptbannführera Conrada byla v hotelu zřízena škola Říšské pracovní služby mladých žen, kdy slavnostní večer k otevření školy proběhl 5. září 1943. Bohužel seznam pozvaných hostů je poškozen natolik, že z něj nelze získat žádné informace. Z jiného dopisu víme, že pozvání dostal i K.H. Frank, ale i s manželkou se omluvili a poslal za sebe generálmajora policie Heinze Reinefartha s osobním projevem.

Závěrem ještě napíši, že při bádání jsem dohledal ještě další fakta z období okupace, ty se ale netýkají dětských táborů. Postupně toto zpracovávám a v nějakém dalším zpravodaji něco uveřejním.

Petr Jachek

V JEVANECH ŽIJE MISTR SVĚTA

Štamgasti ve výčepu Na Statku vědí o Jevanech všechno. Když jsem se tam před časem dověděl, že zde bydlí bývalý volejbalista Perušič, okamžitě jsem zbystřil pozornost. Bóra, jak se mu všeobecně říkalo, patřil totiž k vzorům v časech našich volejbalových začátků. Před padesáti lety, v roce 1966 vybojovali v Praze českoslovenští volejbalisté podruhé a naposledy titul mistrů světa. Jedním z členů vítězného družstva byl právě i stabilní člen československé reprezentace v šedesátých letech Boris Perušič.

Víte vůbec, že je to mistr světa a že má také stříbrnou medaili z olympiády v Tokiu, zeptal jsem se. Někteří věděli, jiní nikoliv. Když ho znáš, tak nám o něm něco napiš, přidali se redaktori Jevanského zpravodaje. Já ho znám, on mě ne, bránil jsem se. Před půlstoletím jsme sice působili v jednom klubu Slávia VŠ Praha, ovšem já jako bezvýznamný dorostenec, on už jako uznávaný reprezentant. Nakonec jsme se dohodli, že za ním zajdu, neboť mistrů světa v Jevanech zřejmě moc nebydlí.

Otevřít mi přišel muž, kterého jsem okamžitě poznal. Šestasedmdesátiletý Perušič vypadá stále velmi dobře. Ubylo sice tmavých kadeří a pod nosem přibyl knírek, ale zůstal stejně štíhlý, jako v dobách aktivního sportování. A hlavně je to pořád příjemný člověk, se kterým se dobře povídá a vzpomíná.

Boris Perušič se narodil 27. července 1940 v Záhřebu a o rok později již žil s rodiči v Teplicích. Zde začal po válce chodit do školy a do Sokola a tam také vyzkoušel celou řadu sportů – atletiku, basketbal, fotbal, lední hokej i volejbal. Vážně se mu však začal věnovat až v Praze při studiu Vysoké školy ekonomické a odtud ho cesta přivedla na Albertov na kurty prvoligové Slavie VŠ Praha. Tam pak začal jeho volejbalový růst, který postupně přinesl zisk titulu mistra republiky v roce 1959 a posléze druhý titul v dresu RH Praha v roce 1966. To už ale byl stálým členem reprezentačního družstva, mimo jiné s účastí na ME v Bukurešti (1963 – 5. místo), OH v Tokiu (1964 – 2. Místo a stříbrná medaile) a MS v Praze (1966 – 1. místo a zlatá medaile). A jako akademický reprezentant se navíc zúčastnil tří světových univerziád se ziskem stříbrné a bronzové medaile.

A jak vzpomíná na své bývalé spoluhráče? Samozřejmě nemohu jmenovat všechny. Pravidelně se scházíme jako mistři světa i olympionici. Různé srazy pro nás pořádá i volejbalový svaz, je nás ale bohužel na nich stále méně. Pokud mám opravdu někoho jmenovat, tak velmi blízko jsem měl k Josefu Musilovi ze Slavie VŠ, ten byl u mých začátků, dále k Tondovi Mozrovi a Zdeňku Groeslovi z Rudé

hvězdy, brňákům Pavčovi Schenkovi a Drahošu Koudelkovi. A nemohu nevzpomenout na Slováky – Jožo Labuda a Bohuša Golian byli vynikající hráči a kamarádi. Bylo jich ovšem samozřejmě mnohem víc.

Po absolvování Vysoké školy ekonomické nastoupil Ing. Perušič do Československých aerolinií. Svému zaměstnání dal později přednost před slibnou sportovní kariérou a pracoval nejen v pražském ústředí ČSA, ale i v jejich zahraničních zastupitelstvích v Bělehradu, Damašku, Singapuru a Frankfurtu. V době svého působení v Bělehradu hrál také nejvyšší jugoslávskou soutěž za místní Crvenu Zvezdu a stal se s ní dvakrát vicemistrem Jugoslávie.

Zasloužilý mistr sportu a člen Síně slávy českého volejbalu dnes žije v Jevanech. Jak se to přihodilo, sám vysvětluje: Je to prosté. Seznámil jsem se s Jindřiškou Baštařovou, svojí budoucí ženou, a ta už vlastně do Jevan patřila, protože její rodiče zde budovali domek. To bylo v roce 1965 a od té doby jsme sem podle možností na víkendy jezdili, pokud jsem zrovna nepracoval v zahraničí. Nastalo jsem se v Jevanech usadil po odchodu do důchodu v roce 2002, je mi tu dobře a cítím se Jevanákem. Manželka ještě zůstává v Praze, stále pracuje, je vysokoškolská profesorka a diabetoložka. Věnuje se vědecké práci, píše odborné knihy a má ráda doma klid na práci.

Jablka u Perušičů od stromu daleko nepadají. Syn Boris byl také výborným volejbalistou, hrál první ligu za MFF Praha, radost dědečkovi dělají i vnuk Ondřej a vnučka Tereza, kteří se věnují beach volejbalu a vedou si v něm velmi dobře. A co říká Bóra současnému volejbalu?

Byl bych rád, kdyby český volejbal zažil zase nějaký mezinárodní úspěch. Bude to ovšem nesmírně těžké. Jako každý sport i volejbal zaznamenal obrovský vývoj, rozšířil se po celém světě a je v něm velká konkurence. Snad ale i u nás zase vyroste silná generace, která se prosadí. Jsem v tom mírným optimistou, protože talentované hráče máme pořád. Jen to všechno skloubit, vytvořit tým a promítnout do výsledků. Nebude to snadné, ale snad se jednou dočkáme.

Rád jsem se s Bórou Perušičem sešel a zavzpomínal na dobu před půlstoletím, kdy byl u nás volejbal třetím nejrozšířenějším sportem. Měl masovou základnu, spoustu ddílů dospělých a mládeže, hrál se ve městech, na vesnicích, v chatových osadách. Hrál se i v Jevanech, hráli ho staří i mladí a kdekdo ho také uměl. Díky takovému zázemí a díky hráčům, jako byl Boris Perušič, jsme v té době patřili k nejlepším na světě. Možná, že si na to vzpomenu i někteří čtenáři Jevanského zpravodaje.

Martin Hospodský

Drazí spoluobčané,
chtěl bych vás touto cestou informovat o vývoji SDH Jevany.

Dne 21.7. bylo na obecním zastupitelstvu schváleno zakoupení hasičských armatur v celkové výši 44.788,-Kč vč. DPH, a to typu:

-helmy na soutěže a tréninky pro muže a ženy

-vozík pod PS12

-sada hadic s rozdělovačem

-další hadice a proudnice na Tatra

Děkujeme za jejich rozhodnutí, velice si toho vážíme, nové vybavení ulehčí další práci ve sboru.

Následující akce:

3.9. - Memoriál Míly Diabače v Tehovci, začátek soutěže ve 13:00

10.9. - Za tři rohy, Mukařov

24.9. - 3. ročník JEVANSKÉHO ŽELEZNÁKA - Dovolujeme si pozvat všechny příznivce hasičského sportu na tuto již tradiční akci, pořádanou SDH Jevany. Koná se na jevanském parkovišti od 8:30 do 14:30. I nehasiči si zde mohou vyzkoušet náročnost tratí pod dohledem zkušených účastníků ligy TFA.

Program JEVANSKÉHO ŽELEZNÁKA 2016:

-8:30 registrace a příjezd účastníků

-9:00 start muži

-10:30-11:00 start ženy

-12:00-12:30 start děti

-14:00 ukázka taekwondo oddílu Michala Machoty

Po celou dobu soutěže vás budou občerstvovat manželé Jáskovi a jejich vynikající bistro.

Informace o pálení dřevin:

Čím dál častěji občané mně i obecnímu úřadu kladou na to téma otázky, proto si dovoluji přijít s osvětou. Sice jsme to řešili už v jednom z článků v Jevanském zpravodaji přibližně v roce 2013-2014, ale jak se říká: „Opakování je matka moudrosti“.

Legislativa ČR ukládá občanovi, který chce pálit dřevo, povinnost nahlásit pálení do tzv. EVIDENCE PÁLENÍ, pokud vyhláška obce nestanovuje jinak. Tento elektronický formulář naleznete na stránkách WWW.HZSCR.CZ, je tam velký odkaz vpravo dole. Občané bez internetu mohou pálení hlásit na lince operačního střediska na Kladně 950874444, popř. telefonem 725800807 mně a já to nahlásím na linku nebo odešlu elektronicky.

POZOR! Pokud někdo nenahlásí pálení a soused, byť v dobré víře, zavolá hasiče, že hoří, pak občanovi, který pálení nenahlásil, hrozí za zbytečný výjezd pokuta až 10.000 Kč. Pro občany, kteří mají „lesní pozemek“, platí, že musí dodržet ochranné pásmo mezi ohništěm a lesem. Ohniště do 2 m průměru musí být 10 m od lesa. S každým přibývajícím metrem se ohniště musí posunout o dalších 5 m dále od lesa. Tito občané mají povinnost si také zajistit požární dohled. Mohou žádat o dohled dobrovolných hasičů v obci nebo u jiného sboru.

Dovolují si občanům připomenout, že děláme svoji činnost ve volném čase a zdarma. Z toho vyplývá, že pokud se mi na vámi určený termín pálení nepodaří sehnat dobrovolníka, který dohled zrealizuje, bude nutné termín změnit, případně kontaktovat jiný hasičský sbor, např. z Kostelce nad Černými lesy. Tato služba bude zpoplatněna.

Je tomu tak i s likvidací bodavého hmyzu. Není to naše povinnost, rádi to pro vás udělám. Jen, prosím, vězte,

že jsme zaměstnaní, chodíme do práce a je potřeba se na konkrétním čase vzájemně domluvit!

Považuji za nutné vám všem připomenout možnost, kterou má každý občan Jevan (v případě, že má zaplacené TKO dle vyhlášky č. 2/2016), a to ukládání bioodpadu: kdokoli, kdo má nemovitost v Jevanech, si ho může zavést bezplatně do kompostárny Struhařov (po předložení OP s trvalým pobytem, pokud nemáte – vyzvedněte si kartičku na OÚ) a následně si vyzvednout kompost. Pro občany nemohoucí a bez auta je tato možnost na dvoře OÚ Jevany a také si můžete zakoupit BIO popelnice přímo u F.C.C. (dříve A.S.A.). Jako hasič vám z vlastních zkušeností nedoporučuji pálit cokoli na zahradě. Oheň se může nečekaně rozšířit a škody na zdraví a majetku mohou být nezměrné! Dbejte, prosím, nejvyšší opatrnosti a raději využijte kompostárnu, která je pro vás zdarma. Současně je nutné podotknout, že dým, který odchází, je sousedům velmi nepříjemný a může na dlouhou dobu zamořit okolí. Buďte k sobě ohleduplní a na své zdraví opatrní!!!

V případě jakýchkoliv dotazů mne kontaktujte na:
sdhjevany@seznam.cz nebo na 725800807.

Roman Trmal
Velitel SDH Jevany

ZPRAVODAJ DĚKUJE

Úvodní poděkování tohoto vydání JZ patří osobnostem, které už dávno nežijí, ale jejich dílo zdobí Jevany stále. Letos je to přesně sto let, co zahradník Junek z popudu a prostředků svého šéfa MUDr. Jaroslava Hausmanna, starosty obce Františka Pačesa a lesmistra Karla Adlera vysázel lípy na jevanské návsi. V roce 1916, tedy uprostřed první světové války, tito pánové věnovali úsilí i peníze na tak ušlechtilou věc, která tehdy jistě povznesla celou obec a těšit se z ní můžeme i my dnes. Vzpomeňme na ně a poděkujme.

Další poděkování patří naopak občanovi z té nejmladší současné generace. Jak si můžete přecíst v úryvcích ze skautského občasníku, jako jediný z celého početného kosteleckého střediska získal letos nejvyšší skautské vyznamenání své věkové kategorie Jevanák, Jan Kužel. O významu tohoto ocenění svědčí, že slavnostního předání se vedle skautských představitelů účastnili i starostové Kostelce a Vyžlovky (v dívčí kategorii byla vyznamenána Anika Hrnčířová z Vyžlovky) a další osobnosti. Jankovi děkujeme za vynikající reprezentaci obce.

Rádi bychom také s velkými díky připomněli skvělý čin velitele jevanských hasičů Romana Trmala, který se 26. července stal svědkem nehody na D5. Převážený bagr zavadil lžící o mostní konstrukci, spadl z podvalníku a zasáhl sanitku, jejíž řidič utrpěl vážná zranění. Roman Trmal ještě s jakýmsi chlapíkem ze Zbraslavi řidiče z kouřícího auta vytáhl a poskytl mu první pomoc. „Pána se nám podařilo nahodit zpět na svět – masáž srdce, nasazení límce, odpojení baterky atd.“ vzpomíná Roman na svém facebooku. „Jsem rád, že se věnuji hasiččině a že jsem věděl, jak fungovat. Děkuji dodatečně Věrce za její školení. Mohu konstatovat, že po narození dcery byl tohle druhý nejsilnější zážitek mého života.“

ČERNOKOSTELECKÝ PAĎOUR

25.6. a 2.7. 2016 se konal 18. ročník ČERNOKOSTELECKÉHO PAĎOURA - jízda malých motocyklů do 50 ccm, vyrobených do roku 1989 v Československu.

Za tropického počasí se na startu seřadilo 70 strojů odhodlaných zdolat trať dlouhou 38 km. Jevany reprezentovalo 6 jezdců, což byl čtvrtý nejpočetnější team. Startovalo se z pivováru, v případě druhé jízdy od restaurace u Hálů a trasa vedla přes Jevany, Stříbrnou Skalici, Vlkanečice, Nučice a Svatbín zpět do Kostelce. Trať byla perfektně připravená, frekventované křižovatky byly zabezpečeny policií ČR, hasiči z Kostelce nebo pořadateli.

V cíli na nás čekalo malé občerstvení a vyhlášení výsledků. Ceny se udělovaly za moto a kostým roku, nejmladší a nejstarší účastník, Paďouřice roku a šnek roku. Toho samozřejmě z Jevan nikdo nezískal i když pan Zděnek P. nebyl od získání této ceny daleko.

Fotogalerii si můžete prohlédnout na internetové stránce www.cernokostelecky-padour.webnode.cz, kde najdete i spoustu dalších informací. Pokud patříte k příznivcům

ČÁST JEVANSKÉHO „MOTO GANGU“!!!

těchto motorek a chcete ochutnat jedinečnou atmosféru s příchutí benzínu, máte možnost už 10.9.2016 v Kozojedech, viz. plakát na str. 5

Petr Jachek

